дъти ми бейтъ; но съ изчезването на това работата се поправи, благодарение на патриотизмъ на чревитъ, които подпесоха златитъ си украшения на общественно съгеровище.

Повиди го избрахе военачалник за войната против французитъ и обсади столицата им, Франкфурт. Въ обсадата се случи следнето. Учителятъ на градъ, човекъ изкеръ и крайно добрив се измама завагди ученицитъ си и ги продава на Кемиля; обсаденитъ се смутяват, но Кемиля пусна ученицитъ свободни и заповедал им да бягат съ стоси продателятъ учителя да го закарат назад въ градъ. Тогава французитъ зачудени и трогнати отъ възвишенитъ чувства, що царствуваше у нравдата Кемилова, предадоха нему градъ, който не позволи той на войскаритъ си да го отглеждат, както другъ градъ на бейтъ.

Тогава дигна срещу него силна опозиция и го укоряваха, и щяха да го съдят като предатель, а той си излъзе отъ Рим погаврен, като се помоли, не без благоговение и патриотизъм, да го би да потребе скоро на Рим.

Молбата му, или по-добре клетвата му, биде послушана и римлянитъ се показаха за неблагодарни съ та си къмъ него, защото много множество галати (страшци на сегашнитъ французи) се пуснаха въ земитъ им, обсадиха, дори предъ зеха Рим, като мстиха римлянитъ, и изгориха градъ. По добрината колкото римлянитъ бяха се утвърдили въ Капитолий, който галатитъ не можеха да предъвземат. Тогава вечерта чеим липсуваше Кемиля, и хората се споразумяват повечето избират го за диктатор, макаръ че заточен и да го измамиха. Кемиля потегля съ голяма бързина и разумность, съ средоточва около себе си доволно римляни, и обсадва другадъ, дойде на портитъ на Рим, тамъ когато бреме, предаватели на галатитъ, поглеше златото, що бяха дали тия, които бяха въ Капитолий за да пекутятъ изгорелитъ Рим. Кемиля даде златото на смутитъ сиракатитъ и враговетъ жаза на железитъ да ги вземат, като им рече, че "баща обичай е на римлянитъ да избавят отечеството си съ желязо а не съ злато. Ето ви дъ са и стъ дни железитъ.

А по-диръ това погрешари се да очисти и да възъздаде градъ Рим, го ~~[illegible]~~ чистрави това при всичкитъ пролитвания и мъчения на личнитъ му врагове, които съдействуваха римлянитъ да се отдалечат въ други готови градове, да оставят сирдъ отечеството си съ повреда на други